ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Šárky Petrové a soudců Mgr. Naděždy Vaňurové a Mgr. Ondřeje Rotta ve věci

žalobce: [redacted], narozený dne [redacted]
bytem [redacted], [redacted]
zastoupený advokátem JUDr. Vladislavem Ježkem
sídlem Kamenice 155, 547 01 Náchod

proti
žalované: **Česká republika – Ministerstvo spravedlnosti České republiky**, IČO 00025429
sídlem Vyšehradská 427/16, 128 10 Praha 2
zastoupená Úřadem pro zastupování státu ve věcech majetkových, IČO 69797111
sídlem Rašínovo nábřeží 42, 128 00 Praha 2
adresa pro doručování: Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových, Územní pracoviště Hradec Králové, Horova 180, 502 06 Hradec Králové

o zaplacení 1 469 618 Kč s příslušenstvím

o odvolání žalobce proti rozsudku Okresního soudu v Náchodě ze dne 23. 11. 2021 č. j. 15 C 239/2017-472

takto:

I. Rozsudek okresního soudu **se** v napadené části výroku pod bodem II, pokud jím byla zamítnuta žaloba s požadavkem na zaplacení 49 910,90 Kč s příslušenstvím, **mění** takto:

Žalovaná je povinna zaplatit žalobci dalších 49 910,90 Kč s úrokem z prodlení 8,05 % od 14. 9. 2017 do zaplacení, vše do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

II. Žalovaná je povinna nahradit žalobci náklady řízení před okresním soudem v částce 205 849,20 Kč do 1 měsíce od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobce.

III. Žalovaná je povinna nahradit žalobci náklady odvolacího řízení v částce 9 041,50 Kč do 1 měsíce od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobce.

IV. České republice se vůči žalobci nepřiznává právo na náhradu nákladů řízení placených státem.

V. Žalovaná je povinna nahradit České republice na účet Okresního soudu v Náchodě náklady placené státem v částce 31 359,20 Kč do 1 měsíce od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Okresní soud shora citovaným rozsudkem uložil žalované povinnost zaplatit žalobci částku 274 682,50 Kč se zákonným úrokem z prodlení ve výši 8,05 % ročně od 14. 9. 2017 do zaplacení do 15 dnů od právní moci rozsudku (výrok pod bodem I). Žalobu zamítl v části, jíž se žalobce domáhal zaplacení částky ve výši 685 009,50 Kč se zákonným úrokem z prodlení ve výši 8,05 % ročně od 14. 9. 2017 do zaplacení a dále zákonného úroku z prodlení ve výši 8,05 % ročně z částky 922 812 Kč od 13. 3. 2017 do 13. 9. 2017 (výrok pod bodem II). Současně žalobci uložil povinnost nahradit žalované náklady řízení v částce 1 548,96 Kč do 15 dnů od právní moci rozsudku (výrok pod bodem III) a České republice – Okresnímu soudu v Náchodě nepřiznal právo na náhradu nákladů řízení.

2. Žalobce se domáhal po žalované zaplacení částky 1 544 592,70 Kč s příslušenstvím. V žalobě uvedl, že jeho nárok vznikl z titulu újmy způsobené nezákonným rozhodnutím ve smyslu zákona č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem. Žalovaná částka se měla skládat z částky 74 974,72 Kč představující náhradu za poskytnutou právní pomoc v trestním řízení, tedy náhradu nákladů účelně vynaložených na zrušení nebo změnu nezákonného rozhodnutí, z částky 50 256 Kč představující bolestné žalobce, z částky 909 436 Kč představující ztížení společenského uplatnění žalobce a z částky 9 926 Kč vynaložené na vyhotovení znaleckého posudku [redacted], a taktéž z částky 500 000 Kč představující přiměřené zadostiučinění za nemajetkovou újmu. Žalobce žalobní nárok odůvodnil tím, že usnesením Policie České republiky, Územního odboru [redacted], ze dne 26. 5. 2014 bylo zahájeno trestní stíhání žalobce jako obviněného ze spáchání přečinu porušení povinnosti při správě cizího majetku. Rozsudkem Okresního soudu v Náchodě ze dne 20. 6. 2016 byl žalobce obžaloby zproštěn. Trestní stíhání žalobce souviselo s jeho činností starosty obce [redacted], jako osoby veřejně známé v obci. O probíhajícím trestním řízení věděli přátelé žalobce, jeho sousedé, občané [redacted] a po vydání [redacted] deníku ze dne 1. 8. 2014 i celý [redacted] region. Trvající trestní stíhání osoby žalobce mělo taktéž negativní vliv na jeho zdraví, když v souvislosti se stresem a nervovým vypětím mu byl zjištěn vysoký krevní tlak a středně těžká depresivní porucha. Žalobce uplatnil dopisem ze dne 7. 3. 2017 u Ministerstva spravedlnosti nárok na náhradu újmy v souladu se zákonem č. 82/1998 Sb. Žalovaná navrhla zamítnutí žaloby v plném rozsahu. Uznala, že usnesení Policie České republiky ze dne 26. 5. 2014 je třeba označit za nezákonné rozhodnutí. Za jeho vydání se Ministerstvo spravedlnosti České republiky v dopise ze dne 3. 10. 2017 žalobci omluvilo, avšak samotné konstatování porušení práva včetně omluvy považuje za dostačující formu poskytnutého zadostiučinění. Žalovaná vyplatila žalobci částku 70 981,72 Kč včetně daně z přidané hodnoty, a to jako náhradu za poskytnutou právní pomoc v trestním řízení. Dle názoru žalované nebyla prokázána příčinná součinnost mezi nezákonným rozhodnutím a tvrzenou újmou na zdraví. Žalobce při jednání konaném dne 23. 10. 2017 vzal žalobu zpět v rozsahu uplatněných nákladů zastoupení v rámci trestního řízení ve výši 74 974,72 Kč. Okresní soud ve věci již dříve rozhodl rozsudkem ze dne 30. 10. 2019. K odvolání žalobce i žalované krajský soud rozsudkem ze dne 9. 9. 2020 rozsudek okresního soudu potvrdil v části výroku pod bodem I, pokud jím byla žalované uložena povinnost zaplatit žalobci

Shodu s prvopisem potvrzuje [redacted].

částku 200 000 Kč s příslušenstvím, a v části výroku pod bodem II, pokud jím byla zamítnuta žaloba co do částky 300 000 Kč s příslušenstvím a co do požadavku na zaplacení úroku z prodlení ve výši 8,05 % z částky 246 806 Kč od 13. 3. 2017 do 13. 9. 2017, dále rozsudek okresního soudu v části výroku pod bodem I, pokud jím žalované byla uložena povinnost zaplatit žalobci částku 9 926 Kč s příslušenstvím, změnil tak, že žalobu v tomto rozsahu zamítl. Ve zbývajících částech výroků pod body I a II a ve výrocích pod body III a IV rozsudek okresního soudu zrušil a v tomto rozsahu věc vrátil okresnímu soudu k dalšímu řízení. Předmětem dalšího řízení tak zůstal nárok žalobce na bolestné a náhradu za ztížení společenského uplatnění v celkové částce 959 692 Kč. Okresní soud se v projednávané věci podle pokynů odvolacího soudu zabýval otázkou výše škody na zdraví. Po provedeném dokazování neměl důvod pochybovat o správnosti znaleckého posudku MUDr. Evy Matějů, Ph.D., který je ve svých závěrech dostatečně přesvědčivý a obsahuje veškeré náležitosti. Hodnotil jako pravdivý a správný závěr MUDr. Evy Matějů, Ph.D., že je namístě odčinit bolestné za onemocnění žalobce (středně těžkou depresivní fázi) analogickým použitím položky svou povahou nejbližší, což metodika Nejvyššího soudu ve své preambuli výslovně připouští. Lze přiznat žalobci náhradu i za psychické onemocnění, neboť onemocnění žalobce v konkrétním případě vyvolává zdravotní újmu srovnatelnou se zraněním. To, že trestní stíhání žalobce souviselo s jeho činností starosty obce [redacted], bylo vyřešeno již v předchozím řízení. Okresní soud uzavřel, že stíhání mělo negativní vliv na zdraví žalobce, když i v souvislosti s trestním stíháním propukla u žalobce středně těžká depresivní fáze. Újma na zdraví žalobce (středně těžká depresivní fáze) byla způsobena jednáním žalované a taktéž onkologickým onemocněním manželky žalobce a jejím předčasným úmrtím v roce 2014, kdy každá z uvedených příčin se na vzniku onemocnění podílela mírou 50 %. Žalobce považoval trestní stíhání za stresující a ponižující, byl apatický, špatně spal, vyhýbal se lidem, dodnes cítí, že mu bylo ukřivděno. Duševní potíže žalobce začaly v roce 2013, tedy v průběhu trestního řízení, konkrétně ve fázi prověřování. Psychické obtíže žalobce nebyly zapříčiněny diabetem, ani sníženou funkcí štítné žlázy. Žalobce splnil i podmínku uvedenou v § 14 odst. 1 a § 15 odst. 2 zákona č. 82/1998 Sb., když dne 13. 3. 2017 svou žádostí uplatnil nárok na náhradu škody (újmy) v celkové výši 1 544 592,72 Kč u Ministerstva spravedlnosti. Nebyl naplněn ani jeden z předpokladů uvedených v ustanovení § 12 zákona č. 82/1998 Sb., které upravují vyloučení odpovědnosti žalované. Především nebyl splněn předpoklad, že by si žalobce zahájení trestního stíhání zavinil sám. Ohledně bolestného se podkladem pro rozhodnutí stal revizní znalecký posudek MUDr. Evy Matějů, Ph.D., ve kterém znalkyně stanovila bolestné žalobce na částku 50 256 Kč. Bolestné je představováno 200 body za analogického užití položky s označením T 794 – traumatický šok, přičemž hodnota jednoho bodu je představována částkou 251,28 Kč. Bodové ohodnocení žalobcem vytrpěné bolesti bylo znalkyní ohodnoceno v souladu s metodikou Nejvyššího soudu k náhradě nemajetkové újmy na zdraví, podle které soudní praxe postupuje s ohledem na § 13 zák. č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku (dále jen „o. z.“), upravující zásadu legitimního očekávání účastníků řízení. Použití analogické položky T 794 – traumatický šok odůvodnila znalkyně obvyklým postupem, neboť v praxi se položka traumatického šoku pro psychická traumata používá a je odpovídající. Pro určení výše náhrady je třeba výsledný bodový součet vynásobit částkou odpovídající hodnotě jednoho bodu. Ta činí jedno procento hrubé měsíční nominální mzdy na přepočtené počty zaměstnanců v národním hospodářství za kalendářní rok předcházející roku, v němž bolest vznikla. V daném případě došlo k újmě na zdraví žalobce v roce 2014. Výši nároku lze vyčíslit až v době tzv. stabilizace bolesti, zpravidla tedy po nějaké době po vzniku újmy na zdraví a stabilizaci zdravotního stavu poškozené osoby. V roce 2013 dosáhla průměrná mzda výše 25 128 Kč, hodnota jednoho bodu pro rok 2014 je tedy 251,28 Kč. Znalkyně v souladu s metodikou Nejvyššího soudu provedla ohodnocení žalobcem vytrpěných bolestí a tyto vyčíslila s ohledem na výše uvedená pravidla pro přepočet na finanční částku ve výši

Shodu s prvopisem potvrzuje [redacted].

50 256 Kč. Znalkyní vypočtená částka se okresnímu soudu jevila jako přiměřená, a proto neshledal důvod pro její zvýšení či snížení. Ohledně odškodnění ztížení společného uplatnění okresní soud konstatoval, že v důsledku nezákonného rozhodnutí žalované došlo ke vzniku tzv. překážky lepší budoucnosti žalobce. I v tomto ohledu vycházel z revizního znaleckého posudku zpracovaného MUDr. Evou Matějů, Ph.D. Znalkyně postupovala zcela v souladu s metodikou Nejvyššího soudu, své závěry podrobně a přesvědčivě odůvodnila, a okresní soud neměl racionální důvod se od těchto závěrů znalkyně odchýlit. Znalkyně označila za den ustálení zdravotního stavu v souladu se zdravotnickou dokumentací den 22. 3. 2018, kdy je poprvé uvedena kompenzace středně těžké depresivní poruchy. Procentuální ztráta životních příležitostí žalobce byla po zaokrouhlení stanovena na 4,23 % z částky 11 801 600 Kč (400násobku průměrné hrubé měsíční nominální mzdy s přepočtem na počty zaměstnanců v národním hospodářství za rok 2017). Vypočtená výše ztížení společenského uplatnění byla tedy stanovena na částku 499 109 Kč. Částka představující ztížení společenského uplatnění žalobce v hodnotě 499 109 Kč je podle názoru okresního soudu přiměřená, a to zejména s ohledem na prognózu možného budoucího vymizení následků, které však od roku 2014 stále přetrvávají, a proto je v současné době nutné jim přiřknout charakter následků trvalých. Okresní soud nepřistoupil k užití modifikačního koeficientu, neboť okolnosti, o které jeho možné využití znalkyně opírá, byly zohledněny již při výpočtu zadostiučinění za imateriální újmu podle § 31a zákona č. 82/1998 Sb., když soud oproti jinému obdobnému případu přistoupil k navýšení zadostiučinění o 50 000 Kč při zhodnocení všech okolností případu, zejména pak že žalobce vykonával funkci starosty téměř třicet let a s touto funkcí byl zcela spjat. V důsledku trestního stíhání jeho osoby se již o funkci neucházel, třebaže zde původně byl předpoklad dalšího výkonu funkce. Obě znalkyní vyčíslené částky okresní soud snížil o 50 %. Žalobci okresní soud tedy přiznal nárok v celkové výši 274 682,50 Kč, sestávající z náhrady bolestného v částce 25 128 Kč a z náhrady za ztížení společenského uplatnění v částce 249 554,50 Kč. O náhradě nákladů řízení rozhodl okresní soud podle § 142 odst. 2 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“). Zohlednil poměr úspěchu žalobce a žalované, přičemž žalovanou považoval za účastníka, který byl v řízení úspěšný. Žalobce po částečném zpětvzetí žaloby v částce 74 974,72 Kč a po zohlednění závěru Krajského soudu v Hradci Králové, že částka 9 926 Kč je příslušenstvím pohledávky, resp. nákladem spojeným s uplatněním pohledávky, o němž je nutné rozhodnout v rámci rozhodnutí o náhradě nákladů řízení, požadoval úhradu částky ve výši 1 459 692 Kč se zákonnými úroky z prolení ke dni vyhlášení rozsudku ve výši 552 435,43 Kč, celkem tedy ke dni vyhlášení rozsudku částku 2 012 127,43 Kč. Žalobce byl úspěšný pouze co do částky 200 000 Kč se zákonnými úroky z prodlení (zadostiučinění za imateriální újmu) a co do částky 274 682,50 Kč se zákonnými úroky z prodlení (náhrada za bolest a ztížení společenského uplatnění). Z uvedených důvodů přiznal okresní soud nárok na náhradu nákladů řízení žalované, jež byla v řízení úspěšná, a to náhradu nákladů řízení v částce 1 548,96 Kč, přičemž tato částka představuje 36,88 % z jejich celkové výše, a to v návaznosti na rozdíl úspěchu v řízení žalované v rozsahu 68,44 % a úspěchu žalobce v rozsahu 31,56 %. Z důvodu osvobození od soudních poplatků okresní soud České republice právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal.

3. Proti tomuto rozsudku podal včas odvolání žalobce, přičemž jím (podle odůvodnění odvolání) brojil proti části výroku pod bodem II, pokud jím byla zamítnuta žaloba, co do požadavku na zaplacení částky 49 911,05 Kč s příslušenstvím, a proti výroku pod bodem III. Namítal, že rozhodnutí soudu prvního stupně spočívá částečně na nesprávném právním posouzení věci. Ztotožnil se se závěrem okresního soudu, že v daném případě je dána odpovědnost žalované v souvislosti s vydáním nezákonného rozhodnutí ve smyslu zák. č. 82/1998 Sb., rovněž souhlasil se všemi dalšími skutkovými a právními závěry učiněnými ve zdůvodnění rozsudku vyjma dvou právních závěrů. Prvním z nich je okolnost

Shodu s prvopisem potvrzuje [redacted].

znalkyní avizovaného navýšení či snížení ztížení společenského uplatnění, tedy užití modifikačního koeficientu, o němž se znalkyně zmínila v závěrech znaleckého posudku pod bodem 8.2 odst. 2 a zároveň uvedené rovněž sdělila při svém znaleckém výslechu u okresního soudu. Znalkyně uvedla, že s ohledem na věk žalobce by se jednalo o snížení o 10 % a s ohledem na výkon postu starosty v trvání [redacted] let a žalobcova výjimečného zapojení do společenských aktivit by se jednalo o zvýšení o 30 %, tedy v konečném součtu na částku 299 465,55 Kč. Zároveň znalkyně uvedla, že použití modifikačního koeficientu nepřísluší znalci, nýbrž soudu. Namítal, že okresní soud se však k užití modifikačního koeficientu nepřiklonil, čímž zatížil řízení vadou, a věc tak nesprávně právně posoudil, a to pouze v části navýšení ztížení společenského uplatnění z přiznané částky ve výši 249 554,50 Kč na žalobcem v závěrečném návrhu požadovanou částku ve výši 299 465,55 Kč, tedy celkem o 49 911,05 Kč. Vyslovil domněnku, že právě s ohledem na výkon postu starosty v trvání [redacted] let a jeho výjimečného zapojení do společenských aktivit by bylo namístě při úvahách soudu dojít k zvýšení o 30 %. Dále brojil proti výroku o náhradě nákladů řízení, jímž mu nebyly přiznány náklady. Vytýkal okresnímu soudu právní závěr, že s ohledem na jeho procesní neúspěch ve věci mu nebyly přiznány náklady řízení. Zdůraznil, že okresní soud měl postupovat podle ust. §142 odst. 3 o. s. ř. Poukazoval na to, že v souzeném případě jsou naplněny dva předpoklady zmiňované v uvedeném ust. §142 odst. 3 o. s. ř., tedy jednak odvislost úspěchu ve věci na znaleckém posudku, ale zároveň i na úvaze soudu. Dodal, že žalobu podal právě na podkladě znaleckého posudku [redacted], který si nechal vyhotovit před podáním žaloby. Vycházel z premisy správnosti vyhotoveného znaleckého posudku. Poukazoval na to, že řízení v této věci proběhla v celé řadě jednání, a to v obou stupních soudů, když žalobce na uvedené vynaložil nejen značné úsilí, nýbrž i prostředky na právní zastoupení. Dovozoval, že by tak v důsledku uvedeného byl „ potrestán“ opětovně, poté co se obtížně domohl spravedlnosti proti jednání žalované. Uvedl, že jsou splněny podmínky pro přiznání plné náhrady nákladů řízení. Navrhl, aby byl rozsudek okresního soudu v dotčených výrocích zrušen a nově bylo rozhodnuto tak, že žalobci bude přiznáno celkem 299 465,55 Kč se zákonným úrokem z prodlení ve výši 8,05 % ročně od 14. 9. 2017 do zaplacení.

4. Žalovaná v napadeném rozsahu s rozsudkem okresního soudu souhlasila a navrhla jeho potvrzení.

5. Odvolací soud z podnětu odvolání a v jeho mezích přezkoumal napadený rozsudek včetně řízení, které jeho vydání předcházelo, a dospěl k závěru, že odvolání žalobce je důvodné.

6. Odvolací soud na rozdíl od okresního soudu je přesvědčen, že pro nárok na náhradu za ztížení společenského uplatnění je namístě použít modifikační koeficient, a to z důvodů a v rozsahu, který předestřela znalkyně ve znaleckém posudku a ve své výpovědi. Vzhledem k věku žalobce je důvodné náhradu za ztížení společenského uplatnění stanovenou znalkyní na částku 499 109 Kč snížit o 10 %, tj. o částku 49 910,90 Kč. S ohledem na společenskou prestiž funkce, kterou žalobce vykonával dlouhodobě – po dobu [redacted] let, a z toho vyplývající jeho výjimečné zapojení do společenských aktivit je opodstatněné zvýšení náhrady za ztížení společenského uplatnění o 30 %, tedy o částku 149 732,70 Kč. Uplatnění modifikačního koeficientu nebrání to, že tytéž důvody byly vzaty v potaz při stanovení přiměřeného zadostiučinění za nemajetkovou újmu, neboť jde o zcela samostatné, na sobě nezávislé nároky. Po zohlednění modifikačních koeficientů činí náhrada za ztížení společenského uplatnění pro žalobce 598 930,80 Kč. Jelikož trestní stíhání se na vzniku žalobcova onemocnění podílelo z 50 %, má žalobce právo na náhradu za ztížení společenského uplatnění v částce 299 465,40 Kč.

7. S ohledem na uvedený závěr odvolací soud podle § 220 odst. 1 písm. a/ o. s. ř. rozsudek okresního soudu v napadeném rozsahu výroku pod bodem II změnil tak, že žalované uložil povinnost zaplatit žalobci dalších 49 910,90 Kč.

Shodu s prvopisem potvrzuje [redacted].

8. Jelikož byl rozsudek okresního soudu změněn, musel odvolací soud podle § 224 odst. 2 o. s. ř. znovu rozhodnout o náhradě nákladů řízení mezi účastníky před okresním soudem a o náhradě nákladů placených státem.

9. Okresní soud vycházel z mylného právního názoru, že je v daném případě namístě pro rozhodnutí o náhradě nákladů řízení aplikovat ust. § 142 odst. 2 o. s. ř., tj. rozhodnout o povinnosti k náhradě nákladů řízení podle poměru úspěchu účastníků ve věci. V souzené věci rozhodnutí o výši plnění v převážné části nároku žalobce záviselo na znaleckém posudku a na úvaze soudu. Výše plnění přiměřeného zadostiučinění za nemajetkovou újmu byla odvislá od úvahy soudu a výše plnění náhrady bolestného a náhrady za ztížení společenského uplatnění byla závislá na znaleckém posudku. Pouze u žalobcem uplatněného nároku na náhradu škody spočívající v nákladech vynaložených v souvislosti s trestním řízením a nároku na náhradu škody představující náklady vynaložené na opatření znaleckého posudku (znalecký posudek [redacted]) se prvně uvedená hlediska neuplatní. Žalobu na náhradu škody ve výši 74 974,72 Kč představující náklady žalobce vynaložené v trestním řízení vzal žalobce v průběhu řízení zpět s tím, že po podání žaloby mu bylo žalovanou na tento nárok plněno, a to v částce 70 981,72 Kč. Tedy v rozsahu 70 981,72 Kč zavinila zastavení řízení žalovaná (§ 146 odst. 2 věta druhá o. s. ř.) a pouze v rozsahu 3 993 Kč zavinil zastavení řízení žalobce (§ 146 odst. 2 věta prvá o. s. ř.). Co do požadavku na zaplacení náhrady škody představující náklady vynaložené na opatření posudku [redacted], ve výši 9 926 Kč byla žaloba zamítnuta. Nelze ovšem opomenout, že jde o žalobcem účelně vynaložené náklady v řízení před okresním soudem. Neúspěšný požadavek o zaplacení 13 919 Kč (9 926 Kč + 3 993 Kč) představuje pouze nepatrnou část žalobcem celkově uplatněného nároku, proto uvedený neúspěch odvolací soud při rozhodování o povinnosti k náhradě nákladů řízení nezohledňoval a přiznal žalobci vůči žalované dle § 142 odst. 3 o. s. ř. právo na náhradu nákladů, které v řízení před okresním soudem účelně vynaložil. Žalobcem účelně vynaložené náklady v řízení před okresním soudem představují náklady jeho právního zastoupení a náklady vynaložené na znalecký posudek [redacted], v částce 9 926 Kč. Pro stanovení odměny advokáta odvolací soud vycházel z tarifní hodnoty 595 575,12 Kč, tj. celková žalobci přiznaná částka (200 000 Kč přiměřené zadostiučinění za nemajetkovou újmu, náhrada za ztížení společenského uplatnění v částce 299 465,40 Kč, náhrada bolestného 25 128 Kč a náhrada škody představující vynaložené náklady v trestním řízení 70 981,72 Kč), a pro úkony právní služby po částečném zpětvzetí žaloby z tarifní hodnoty 524 593,40 Kč. Náklady právního zastoupení žalobce v řízení před okresním soudem tvoří odměna advokáta za čtyři úkony právní služby (převzetí zastoupení, sepis žaloby, předžalobní výzva a účast na jednání okresního soudu dne 23. 10. 2017) po 10 700 Kč a odměna advokáta za jedenáct úkonů právní služby (účast na jednání dne 27. 11. 2017, písemné sdělení z 29. 3. 2019, účast na jednání dne 23. 10. 2019, závěrečný návrh z 23. 10. 2019, odvolání žalobce z 2. 12. 2019, účast u jednání odvolacího soudu dne 1. 6. 2020 a dne 1. 7. 2020, závěrečný návrh předložený krajskému soudu ze dne 21. 8. 2020, účast u jednání krajského soudu dne 9. 9. 2020, účast na jednání okresního soudu dne 1. 11. 2021 a závěrečný návrh předložený okresnímu soudu z 3. 11. 2021) po 10 420 Kč dle § 8 odst. 1, § 7 bod 6. a § 11 odst. 1 písm. a/, d/ a g/ vyhl. č. 177/1996 Sb., advokátní tarif (dále jen „AT“). Dále tyto náklady tvoří paušální náhrada hotových výdajů přináležející k patnácti úkonům právní služby po 300 Kč podle § 13 odst. 1 a 4 AT a náhrada daně z přidané hodnoty ve výši 21 %, kterou je advokát povinen z odměny a z náhrad odvést, v částce 34 003,20 Kč. Celkem žalobcem účelně vynaložené náklady v řízení před okresním soudem činí 205 849,20 Kč.

10. V odvolacím řízení měl žalobce se svým nárokem (49 910,90 Kč) plný úspěch, má proto vůči žalované podle § 224 odst. 1 a § 142 odst. 1 o. s. ř. právo na náhradu nákladů, které účelně

Shodu s prvopisem potvrzuje [redacted].

vynaložil v odvolacím řízení v plném rozsahu. Jde o náklady právního zastoupení žalobce v celkové částce 9 041,50 Kč. Tyto náklady tvoří odměna advokáta za dva úkony právní služby (sepis odvolání a účast u odvolacího jednání) po 3 100 Kč, paušální náhrada hotových výdajů přináležející ke dvěma úkonům právní služby po 300 Kč, náhrada jízdného ve výši 672,30 Kč a náhrada daně z přidané hodnoty z odměny a náhrad v částce 1 569,18 Kč.

11. V průběhu řízení byly vynaloženy náklady na znalečné v celkové částce 83 181,03 Kč. Tyto náklady byly hrazeny státem. Jedná se o znalečné přiznané Fakultní nemocnici [redacted] ve výši 44 461,45 Kč (usnesení ze dne 7. 2. 2019 č. j. 15 C 239/2017-154), znalečné přiznané znalci MUDr. Hájkovi v celkové částce 7 236,28 Kč (usnesení ze dne 7. 11. 2019 č. j. 15 C 239/2017-214 a usnesení ze dne 20. 7. 2020 č. j. 21 Co 4/2020-278), znalečné přiznané znalkyni MUDr. Matějů, Ph.D., v celkové částce 29 607,30 Kč (usnesení ze dne 3. 5. 2021 č. j. 15 C 239/2017-397 a usnesení ze dne 5. 11. 2021 č. j. 15 C 239/2017-465) a znalečné přiznané [redacted] v částce 1 876 Kč (usnesení ze dne 2. 11. 2021 č. j. 15 C 239/2017-451). Pro účely rozhodnutí o náhradě nákladů řízení placených státem, bylo třeba určit poměr úspěchu a neúspěchu účastníků ve věci. Ke dni rozhodnutí odvolacího soudu žalobce uplatňoval nárok na zaplacení celkem 2 139 807,52 Kč včetně příslušenství, bylo mu přiznáno 806 724,12 Kč včetně příslušenství, a naopak jeho žaloba byla zamítnuta co do částky 1 333 083,40 Kč včetně příslušenství. Žalobce měl tedy úspěch v rozsahu 37,7 % a neúspěch v rozsahu 62,3 %. Žalobce by tudíž podle § 148 odst. 1 o. s. ř. měl České republice hradit náklady placené státem v rozsahu 62,3 %. S ohledem na povahu nároku však odvolací soud ve vztahu k žalobci aplikoval ust. § 150 o. s. ř. a České republice vůči žalobci právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal. Žalovaná je povinna podle § 148 odst. 1 o. s. ř. nahradit České republice náklady v rozsahu 37,7 %, tj. v částce 31 359,20 Kč.

12. Lhůta k plnění byla stanovena v souladu s ust. § 160 odst. 1 o. s. ř.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí je přípustné dovolání, jestliže napadené rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešená právní otázka posouzena jinak. Přípustnost dovolání (§ 237 až 238a) je oprávněn zkoumat jen dovolací soud. Dovolání lze podat do dvou měsíců od doručení rozsudku u Okresního soudu v Náchodě a rozhoduje o něm Nejvyšší soud ČR se sídlem v Brně.

Hradec Králové 15. února 2022

Mgr. Šárka Petrová v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje [redacted].